

Результати та їх обговорення. Основним завданням системи безперервного професійного розвитку лікарів залишається постійне вдосконалення знань та навичок відповідно до потреб, продиктованих сучасністю. Успішна практична діяльність сучасного лікаря значною мірою залежить від рівня його професійної освіти. Технологія змішаного навчання лікарів-інтернів педіатрів на базах стажування за допомогою Internet-технологій є найбільш прийнятною формою організації післядипломного навчання, яка забезпечує оптимальне поєднання дистанційного і традиційного очного навчання.

Сучасні технології дистанційного навчання мають різні форми: інтернет, кейсову та телекомунікаційну технологію [5]. Вони можуть використовуватися в навчальному процесі. Вибір технології навчання обумовлюється потребами лікаря-інтерна, його можливостями, кількістю часу на навчання. На нашій кафедрі суспільно використовувалися телекомунікації та Internet-технології. Комп'ютерні телекомунікації перш за все забезпечують ефективний зворотній зв'язок з викладачами, які працюють у філіях кафедри. Крім того, забезпечують викладання учбового матеріалу лікарям-інтернам, а також і спілкування з керівниками на базах стажування.

Для поліпшення процесів взаємодії з лікарями-інтернами на базах стажування на кафедрі створено інтернет-сайт, на якому розміщена база навчально-методичного забезпечення педагогічного процесу. Кожен лікар-інтерн, який знаходиться на відстані від головної бази університету, завдяки комп'ютерним телекомунікаційним технологіям має можливість ознайомитися з методичними розробками кафедри (лекції, семінарські, практичні заняття). За допомогою Internet-технологій лікарі-інтерни мають можливість одержувати консультативну допомогу у викладачів кафедри, приймати участь у телеконференціях. Для навчального процесу активно використовували відеосюжети клінічних випадків та ситуацій з медичної практики у куруючих відділеннях. Відеосюжети наглядно допомага-

ють у проведенні диференційної діагностики захворювань у кожному конкретному випадку, встановленні діагнозу, визначенні необхідного обсягу обстежень, трактуванні результатів досліджень та визначенні тактики ведення хворого. Якість дистанційного навчання у післядипломній освіті залежить від ефективної організації, якості застосованих матеріалів та педагогічної майстерності викладачів, які приймають участь у цьому процесі.

Висновки. Дистанційна освіта лікарів-інтернів повинна базуватися на сучасних технологіях високої професійної інформативності, інтерактивності навчання, мати компетентнісний і когнітивний вектор. Опанування сучасної методології викладання професійних знань є невід'ємним компонентом професійно-педагогічної культури викладача вищої медичної школи.

Література.

1. Л. Г. Карпінська, О. П. Волосовець, О. М. Кочет Інноваційна спрямованість розвитку медичної науки / матеріали XIII Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю «Актуальні питання якості медичної освіти», Тернопіль 12–13 травня 2016 року. – Т1.-С.19-21
2. Вороненко Ю.В., Мінцер О.П., Вдовіченко Ю.П. та ін.. Питання розробки нормативів дистанційного навчання в післядипломній медичній освіті// Медична інформатика та інженерія.– 2008.-№3.-с.58-6
3. Безперервний медичний професійний розвиток-нові стратегії передавання знань [Текст] /О.П. Мінцер, О.В. Голяновський, С.В. Денисенко/ Мед.освіта: наук.-практ. журн.– 2012.-№2.-с.55-56.
4. Красіков О. М. Дистанційне навчання як інноваційна форма професійної освіти / О. М. Красіков // Митна справа. – 2011. – № 4(76). – Ч. 2. – С. 8 – 13
5. Інтернет-технології в дистанційному навчанні як інноваційна форма юридичної освіти /Філіпенко Т.В., Мердова О.М.//Бізнес-інформ.– 2012.– №8.-С253-254

ОСОБЛИВОСТІ СИСТЕМ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Г. І. Макуріна

Запорізький державний медичний університет

В останні десятиліття ми часто зустрічаємося з такими поняттями як «мережеві технології», «дистанційні технології», «хмарні обчислення». В даний час вже нікого не здивувати збільшеною потребою в інформації [2]. В наше життя міцно увійшли інтернет-послуги, кількість і різноманітність яких зростає з кожним роком у геометричній прогресії. Багато інститути, школи, інтернет-ресурси пропонують свої можливості навчання із застосуванням дистанційних освітніх технологій. Справді, дистанційні технології стали необхідністю, що відповідає вимогам сучасного часу.

Слід зазначити, що дистанційні системи освіти, поперше, дозволяють ліквідувати розрив між освітніми потребами навчаються і можливостями освітньої установи задовольнити дані потреби. По-друге, дистанційні освітні системи підвищують якість освіти більш самостійних, зосереджених студентів відповідно до їх інтересів і здібностей, а також навчаються з обмеженими можливостями здоров'я.

По-третє, введення систем дистанційного навчання зменшує потребу організації в педагогічних кадрах.

Система освіти сьогодні існує в умовах, коли культура суспільства в цілому визначається рівнем його інформаційної культури. Для активної участі в житті даного суспільства необхідно володіти різними інформаційними технологіями. Впровадження ж цих технологій в життя освітньої організації є процес інформатизації суспільства.

На сьогоднішній момент це досить складно відповідати всім потребам, тому дуже важливо створювати системи дистанційної освіти професійно. Йдеться по-перше, про авторів тієї чи іншої освітньої програми [1]. Це повинен бути фахівець, на наш взгляд, який здобув освіту в державній системі, оскільки тут і до теперішнього часу зберігаються вимоги до якісної системи навчання, з кількома рівнями контролю якості матеріалу, який викладається. По-друге, необхідно використання комп'ютерних програм, що дозволяють поєднувати в собі різні варіанти підношен-

ня інформації, як то: друковані документи, статті, відео-, фотоматеріал, система тестів для перевірки якості знань.

Однак, на нашу думку, не всі дисципліни можна вивчати дистанційно, особливо при викладанні тем, що стосуються можливості безпосереднього впливу на організм людини, як, наприклад, в медицині або косметології. Тому, використовуючи дистанційні системи навчання, при викладанні певних тем все ж потрібно поєднувати дистанційне вивчення матеріалу з традиційною системою аудиторних занять.

Висновок. Узагальнюючи все вищесказане, можна зробити висновок, що, хоча дистанційне навчання і забезпечує певну якість освіти нарівні з традиційним, проте при організації та управлінні освітнім процесом виникає велика кількість складнощів самого різного характеру, які

можна вирішити, лише створивши комплексну систему інформатизації як з використанням сучасних систем дистанційного навчання, так і зі збереженням позитивних сторін традиційного особистісного спілкування.

Література.

1. Структура ІКТ-компетентности учителѐй. Рекомендации ЮНЕСКО. Редакция 2.0 // EVARTIST. URL: <http://evartist.narod.ru/mdo/lit/04/001.pdf> (дата обращения: 09.01.2015).

2. Уринов С.И. Социальные сети как современные средства массовой коммуникации и информационно-коммуникационные технологии // Контекст и рефлексия: философия о мире и человеке. 2014. № 5. С. 32-45.

ДІЛОВА (РОЛЬОВА) ГРА – СУЧАСНА ФОРМА СЕМІНАРСЬКОГО ЗАНЯТТЯ В СИСТЕМІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ

В. О. Малахов, Г. М. Кошелева

Харківська медична академія післядипломної освіти

Ділова (рольова) гра – це один з методів навчання, в якому учасники розігрують різні ролі на підставі ситуацій, пов'язаних з темою заняття. Ділова гра – це комплексний методичний прийом навчання, при якому слухачі розглядають процес прийняття рішення. Переваги ділової гри: розігрування ролей створює сприятливий для навчання клімат; основна риса гри – це умовність дій, що робить тренінг живим і емоційно захоплюючим; це «драматизована» форма ситуації, в якій учасники розігрують проблему; під час гри учасники не відчувають страх за наслідки помилок; відпрацювання різних варіантів поведінки в проблемних ситуаціях, при цьому викладач може демонструвати ефективні прийоми і прийоми, яких слід уникати; в сценарії ділової гри можуть включатися конкретні клінічні приклади; ділова гра сприяє розвитку клінічного мислення, співпереживанню, оскільки ставить учасників на місце їх пацієнтів; ділова гра спонукає до самостійних

дій, що підвищує рівень мотиваційного потенціалу слухача; можливість одночасно залучити до навчального процесу всіх слухачів групи з різними особистісними рисами та швидкістю реагування; ділова гра сприяє закріпленню отриманих знань, що є невід'ємною частиною ефективного та успішного навчання. До недоліків ділової гри відносять: високу організаційну трудомісткість; виключає роботу індивідуальну чи в малій групі; можлива недостатня ідентифікація слухача з обраною роллю. Кафедра медичної реабілітації, спортивної медицини та лікувальної фізкультури Харківської медичної академії післядипломної освіти на циклі спеціалізації «Лікувальна фізкультура та спортивна медицина» проводить семінарські заняття у формі ділової гри за темою «Суд над Мельдонієм». Семінарські заняття за такою формою відповідають сучасним вимогам у вищій школі та підвищують рівень підготовки лікарів на післядипломному рівні.

ТРАДИЦІЙНІ ТА ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ПІСЛЯДИПЛОМНОГО НАВЧАННЯ ФАХІВЦІВ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ІНФЕКЦІЙНІ ХВОРОБИ»

В. П. Малий, П. В. Нартов, А. О. Швайченко, О. В. Боброва, Н. В. Шепілева

Харківська медична академія післядипломної освіти

На теперішній час у медичному суспільстві України діють принципи безперервної медичної освіти (БМО) як частини безперервного професійного розвитку (БПР) [1, 4]. Метою БПР є збереження на високому рівні знань та вмінь медичних працівників, їх постійне вдосконалення у відповідності з вимогами часу, із забезпеченням належного контролю якості, тому функціонуванню цієї фази освіти надається первинне значення [2].

Харківська медична академія післядипломної освіти (ХМАПО) є частиною системи післядипломної освіти України, котра здійснює всі види післядипломної освіти для лікарів України, країн СНД та далекого зарубіжжя.

На кафедрі інфекційних хвороб створена система підготовки лікарів, яка включає такі компоненти: первинна

спеціалізація (інтернатура) зі спеціальності "Інфекційні хвороби", вторинна спеціалізація, тематичне удосконалення, передатестаційна підготовка і стажування.

Найважливішою передумовою якісної медичної допомоги населенню України є ефективно післядипломне навчання лікарів зі спеціальності "Інфекційні хвороби", у зв'язку з чим непересічне значення набуває проблема виміру ступеню компетентності лікарів.

Як відомо, інтернатура – це перший етап післядипломного навчання лікарів [4]. Її метою є первинна спеціалізація лікарів-інтернів з інфекційних хвороб, їх практична підготовка до рівня самостійної лікарської діяльності в інфекційних відділеннях лікарень і кабінетах інфекційних захворювань поліклінік. Основне завдання